

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Πρωτογενές πλεόνασμα 2,5 δισ. ευρώ στο εννεάμηνο

Υπέρβαση του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος κατά 1 δισ. ευρώ για την περίοδο Ιανουαρίου – Σεπτεμβρίου 2014 ανακοινώθηκε την Τρίτη από το Γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, κ. Χρήστου Σταϊκούρα.

Συγκεκριμένα:

«Σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού για το εννεάμηνο του 2014:

1ον. Το πρωτογενές αποτέλεσμα είναι πλεονασματικό.

Το πρωτογενές πλεόνασμα του Κρατικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκε στα 2,5 δισ. ευρώ ή στο 1,4% του ΑΕΠ, έναντι στόχου στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα για 1,5 δισ. ευρώ ή 0,8% του ΑΕΠ.

Προκύπτει, συνεπώς, υπέρβαση, έναντι του στόχου, περίπου κατά 1 δισ. ευρώ. Υπενθυμίζεται ότι το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τα στοιχεία για το οκτάμηνο τούτρου έτους, που ανακοινώθηκαν στις αρχές του μήνα, διαμορφώθηκε στα 2,5 δισ. ευρώ ή στο 1,3% του ΑΕΠ, έναντι πρωτογενούς πλεονάσματος 1,2 δισ. ευρώ ή 0,6% του ΑΕΠ την αντίστοιχη περίοδο του 2013. Τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνουν την εκτίμηση ότι βρισκόμαστε πολύ κοντά στην επίτευξη και υπερέκβαση του δημοσιονομικού στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,5% του ΑΕΠ το 2014. Αυτή η ικανοποιητική - μέχρι σήμερα - εκτέλεση του εφετινού Προϋπολογισμού έδωσε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση, για στοχευμένες, θετικές παρεμβάσεις. Παρεμβάσεις που δεν είχαν ενσωματωθεί στον Προϋπολογισμό του 2014, όπως: μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, διατήρηση στο 13% του ΦΠΑ στην εστίαση, μείωση κατά 30% του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης διατηρώντας τα διευρυμένα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος, μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, καταβολή «κοινωνικού μερίσματος», αύξηση των αποδοχών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας και των δικαστών. Όσο μάλιστα επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, τόσο διευρύνονται οι βαθμοί ελευθερίας για την περαιτέρω μείωση του φορολογικού βάρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Η εξάντληση των περιθωρίων για φορολογικές ελαφρύνσεις αποτελεί βασική επιδίωξή μας.

2ον. Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκε στα 2,3 δισ. ευρώ ή στο 1,3% του ΑΕΠ, έναντι στόχου στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα για έλλειμμα 3,7 δισ. ευρώ ή 2,0% του ΑΕΠ.

Προκύπτει, συνεπώς, υπέρβαση έναντι του στόχου περίπου κατά 1,4 δισ. ευρώ.

3ον. Τα καθαρά έσοδα του Προϋπολογισμού διαμορφώνονται χαμηλότερα έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος λόγω, κυρίως, των υψηλότερων επιστροφών φόρων. Ειδικότερα, κατά το εννεάμηνο του 2014, τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκαν στα 33,9 δισ. ευρώ, χαμηλότερα κατά περίπου 330 εκατ. ευρώ έναντι του στόχου. Και αυτό γιατί οι επιστροφές φόρων κινήθηκαν σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα και διαμορφώθηκαν στα 2,6 δισ. ευρώ, περίπου 300 εκατ. ευρώ υψηλότερα από το στόχο. Εάν εξαιρέσουμε, συνεπώς, τις επιστροφές φόρων, τα έσοδα διαμορφώνονται στα 36,5 δισ. ευρώ, περίπου όσο και ο στόχος του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος. Υπενθυμίζεται ότι, με βάση το στόχο που είχε τεθεί, θα έπρεπε να έχουν ήδη εισπραχθεί 3 δόσεις του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων, συνολικού εκτιμώμενου ύψους 1,3 δισ. ευρώ για τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο και Σεπτέμβριο.

Και έχει εισπραχθεί μόνο μία δόση, αυτή του Σεπτεμβρίου.

Αφαιρώντας τα ποσά των προηγούμενων 2 μηνών από το στόχο, προκύπτει καλύτερη επίδοση στο σκέλος των εσόδων. Αυτή η εκτίμηση επιβεβαιώνεται αν απομονώσουμε το μήνα Σεπτέμβριο: τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού είναι περίπου 500 εκατ. ευρώ υψηλότερα τον εφετινό μήνα έναντι του περυσινού.

Τα δε έσοδα προ επιστροφών φόρων είναι 620 εκατ. ευρώ υψηλότερα.

4ον. Οι πρωτογενείς δαπάνες είναι σταθερά μειωμένες, τόσο έναντι του στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος όσο και έναντι της αντίστοιχης περυσινής περιόδου. Διαμορφώθηκαν στα 30,4 δισ. ευρώ, περίπου 1,9 δισ. ευρώ χαμηλότερα από την αντίστοιχη περυσινή περίοδο, και 1,2 δισ. ευρώ καλύτερα από το στόχο του Μεσοπρόθεσμου. Μάλιστα, τον εφετινό Σεπτέμβριο οι πρωτογενείς δαπάνες είναι 400 εκατ. ευρώ ή 11% χαμηλότερες έναντι του αντίστοιχου περυσινού μήνα. Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το εννεάμηνο του έτους, σε σχέση με την αντίστοιχη περυσινή περίοδο, πραγματοποιήθηκαν αυξημένες δαπάνες, ύψους 460 εκατ. ευρώ, για κοινωνική προστασία, συμβάλλοντας στην ανακοπή της πτωτικής πορείας της ιδιωτικής κατανάλωσης. Επίσης, οι δαπάνες τόκων είναι σημαντικά μειωμένες έναντι τόσο της περυσινής περιόδου (περίπου 470 εκατ. ευρώ) όσο και του στόχου (395 εκατ. ευρώ).

5ον. Έχει γίνει ιδιαίτερα λελογισμένη χρήση και αξιοποίηση του αποθεματικού του Τακτικού Προϋπολογισμού. Συγκεκριμένα, χρονικά στα 3/4 του έτους 2014, έχουν διατεθεί 510 εκατ. ευρώ ή το 45% του αποθεματικού που προβλέπονταν στον Προϋπολογισμό (αρχική πίστωση 1,12 δισ. ευρώ, υπόλοιπο προς χρήση 610 εκατ. ευρώ).

Συνέχεια...

γον. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αυξήθηκαν σημαντικά.

Διαμορφώθηκαν περίπου στα 3,6 δισ. ευρώ, αυξημένες κατά 32% έναντι της αντίστοιχης περυσινής περιόδου, συμβάλλοντας στην αύξηση του ιδιωτικού και δημόσιου κεφαλαίου της οικονομίας. Συνεπώς, όπως τα στοιχεία καταδεικνύουν, η χώρα, το 2014, θα επιτύχει, για 2η χρονιά, σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα, θα παρουσιάσει, μετά από 6 χρόνια βαθιάς ύφεσης, θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης, ενώ ήδη επέστρεψε, μετά από 4 χρόνια, στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου για μεσο-μακροπρόθεσμο δανεισμό.

Βήμα-βήμα, λοιπόν, η χώρα βγαίνει από την κρίση.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα συλλογικής, σκληρής δουλειάς. Και κυρίως των πρωτόγνωρων θυσιών της Ελληνικής κοινωνίας.

Η χώρα αντιμετώπισε τα υψηλά, διαχρονικά δίδυμα ελλείμματά της. Δεν αρκεί όμως αυτό. Άλλωστε, η διατηρήσιμη δημοσιονομική προσαρμογή και πειθαρχία, αν και αναγκαία, δεν αποτελεί από μόνη της ικανή συνθήκη για τη μεγέθυνση της οικονομίας και την κοινωνική ευημερία. Είναι αλήθεια ότι απαιτείται, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, επανεκτίμηση πολιτικών και προτεραιοτήτων. Ενώ και εμείς, ως χώρα, οφείλουμε με αισιοδοξία, αξιοπρέπεια και αυτοπεποίθηση πλέον, να σχεδιάσουμε την επόμενη μέρα της Ελληνικής οικονομίας και να μετατρέψουμε την παρούσα σταθεροποίηση σε δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη, με κοινωνική συνοχή. Στην κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε υιοθετώντας και εφαρμόζοντας συγκεκριμένο σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης. Σχέδιο που εδράζεται στη σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών, στη συνέχιση της υλοποίησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, στην περαιτέρω προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της περιουσίας του Δημοσίου και στην επιτάχυνση των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος».

Κομισιόν: Στα ίδια επίπεδα η υπερχρέωση των νοικοκυριών στην Ελλάδα

Στη σημαντική αύξηση που εμφάνισε η συνολική ιδιωτική υπερχρέωση σε αρκετά κράτη μέλη από το 2008, αναφέρεται η τριμηνιαία έκθεση της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων της Κομισιόν για την κατάσταση της οικονομίας στην ευρωζώνη που δόθηκε σήμερα στη δημοσιότητα. Ειδικότερα, όπως επισημαίνεται στην έκθεση, την περίοδο 2008-2013 διψήφιας αυξήσεις στην ιδιωτική υπερχρέωση σημειώθηκαν στην Κύπρο και στην Ιρλανδία, ενώ στη Ισπανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία και την Ελλάδα υπήρξαν μεν πιο συγκρατημένες αυξήσεις αλλά ξεπέρασαν τις 10 ποσοστιαίες μονάδες. Εξάλλου, σύμφωνα με την Επιτροπή, η υπερχρέωση των νοικοκυριών είτε υποχώρησε σε μικρό βαθμό σε χώρες όπως η Ολλανδία, η Σλοβενία και Ιταλία, είτε παρέμεινε στα ίδια επίπεδα όπως στην Ελλάδα, την Κύπρο, τη Γαλλία και τη Φινλανδία. Στην ίδια έκθεση, η Κομισιόν τονίζει ότι στην Ελλάδα η συρρίκνωση της οικονομίας συνέχισε να δυσκολεύει την προσπάθεια μείωσης του χρέους προς το ΑΕΠ, αλλά η συνεισφορά άλλων παραγόντων συνέβαλε στο να μην υπάρξει περαιτέρω αύξηση του χρέους. Μεταξύ των χωρών που εμφανίζουν υψηλές πιθανότητες για απομόχλευση (σ.σ. γενικευμένη τάση μείωσης των χρεών σε βάρος των πιστωτών) του χρέους των νοικοκυριών, το ύψος του χρέους που θα πρέπει να μειωθεί υπερβαίνει το 10% σε επτά κράτη μέλη μεταξύ των οποίων στην Ελλάδα, την Ολλανδία, την Κύπρο και την Ισπανία. Η Ιρλανδία, η Ελλάδα και η Ισπανία μπορεί να βρεθούν αντιμέτωπες με ιδιωτική απομόχλευση που μπορεί να φτάσει το 30% του ΑΕΠ, προειδοποιεί η Κομισιόν, η οποία αναφέρει ακόμη ότι σχετικά μεγάλες πιέσεις για άμεση και δραστήρια απομόχλευση θα πρέπει να αναμένεται ότι θα συνεχιστούν τα επόμενα χρόνια, στην Κύπρο, στην Ελλάδα και στη Σλοβενία.

Στο ΔΕΕ το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων

Στην κρίση του Δικαστηρίου της ΕΕ βρίσκεται η εξαγγελία του Μ. Ντράγκι για αγορά ομολόγων από χώρες σε κρίση. Οι επικριτές φοβούνται χαλάρωση των μεταρρυθμίσεων. Η απόφαση αναμένεται σε ένα χρόνο. Υπάρχουν όρια στη διαχείριση της ευρωκρίσης; Μπορεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα καθ' υπέρβαση των καταστατικών αρμοδιοτήτων της να ασκεί οικονομική πολιτική; Αυτά και άλλα ερωτήματα εξετάζουν από το πρωί οι δικαστές του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου με έδρα το Λουξεμβούργο. Για την ιστορία του πράγματος θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι με το θέμα ασχολήθηκε το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Καρλσρούης, το οποίο όμως το παρέπεμψε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Η ευρωζώνη υπό κατάρρευση

Η διαδικασία αφορά την εξαγγελία πριν από δύο χρόνια του επικεφαλής της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, ότι προτίθεται να αγοράσει ομόλογα, εν ανάγκη απεριόριστα, από χώρες σε κρίση υπό αυστηρούς όρους. Οι εν λόγω χώρες θα έπρεπε να υποβάλουν αίτηση στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης και να ακολουθήσουν αυστηρή πολιτική μεταρρυθμίσεων. Η αγορά των ομολόγων θα γινόταν αποκλειστικά από τη δευτερογενή αγορά, πχ από τις τράπεζες, και όχι άμεσα από τις χώρες αυτές. Η ωφέλεια για τις χώρες θα ήταν τα μειωμένα επιτόκια. Για να αντιληφθούμε καλύτερα την τολμηρή πρόταση του Ντράγκι θα πρέπει να θυμηθούμε ότι το 2012 η ευρωζώνη βρισκόταν στα όρια διάλυσης και ο πρόεδρος της ΕΚΤ ήταν διατεθειμένος να τα παίξει όλα για όλα προκειμένου να σώσει το κοινό νόμισμα.

Ακόμη και οι αυστηροί επικριτές αυτής της υπόσχεσης παραδέχονται σήμερα ότι η εξαγγελία ηρέμησε τις αγορές. Το πρόγραμμα OMT (Outright Monetary Transactions), όπως ονομάζεται, θεωρείται σταθμός στη δημοσιονομική κρίση. Ο Ντράγκι αναχαίτισε το παιχνίδι των κερδοσκόπων, που στοιχημάτιζαν στη χρεοκοπία της Ισπανίας και της Ιταλίας και βελτίωσε το κλίμα επενδυτικής εμπιστοσύνης στην ευρωζώνη, παρά το γεγονός ότι η ΕΚΤ στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος δεν έχει κάνει ούτε μια εξαγορά.

Υπέρ του OMT

Οι επικριτές ωστόσο σημειώνουν ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με αυτό το μέτρο συμβάλει στη χαλάρωση των μεταρρυθμιστικών προσπαθειών σε χώρες που υπάγονται σε πρόγραμμα. Ένα άλλο σημείο ανησυχίας είναι μήπως τελικά κληθεί ο ευρωπαίος φορολογούμενος να «βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά» σε περίπτωση ενδεχόμενων απωλειών. Όλα αυτά θα γίνουν αντικείμενο ενδελεχούς εξέτασης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, το οποίο θα ακούσει καταρχήν τις απόψεις όλων των εμπλεκομένων, από τους προσφεύγοντες σε αυτό μέχρι εκπροσώπους από την ΕΚΤ, γερμανούς πολιτικούς, ευρωβουλευτές και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η άποψη των περισσότερων εμπειρογνομόνων συγκλίνει στο ότι οι ευρωπαίοι δικαστές θα αποφανθούν υπέρ της συμβατότητας του προγράμματος αγοράς ομολόγων με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Θα απηχεί και την τάση των αποφάσεων του δικαστηρίου των τελευταίων χρόνων. Σε περίπτωση απόρριψης, η ΕΚΤ μελλοντικά μένει με δεμένα τα χέρια. Υπάρχει και ο μεσαίος δρόμος, δηλαδή ο προσδιορισμός διάρκειας ή ύψους των αγορών. Πάντως όσο καιρό τρέχει η διαδικασία ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου η ΕΚΤ έχει στη διάθεσή της όλα τα «όπλα».

(Πηγή: Deutsche Welle)

Γαλλία - ο ασθενής της Ευρώπης:

Η ανησυχία για τη γαλλική οικονομία επισκιάζει την τελευταία συνάντηση του Eurogroup. Σε ποια κατάσταση βρίσκεται η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της ευρωζώνης;

Κάποιοι κάνουν λόγο για τον νέο «ασθενή της Ευρώπης». Ωστόσο υπάρχουν και οι αισιόδοξοι, όπως ο αναλυτής της IHS Global Insight Ντιέγκο Ισκάρο. «Όλοι κάνουν λόγο για τον 'ασθενή της Ευρώπης' ή μάλλον τα μέσα ενημέρωσης κάνουν λόγο για τον 'ασθενή της Ευρώπης', αλλά η αλήθεια είναι ότι η Γαλλία εξακολουθεί να έχει μία εξαιρετική ποιότητα ζωής και μία εξαιρετική υποδομή στην οικονομία της» τονίζει ο ισπανός οικονομολόγος. «Άλλωστε η γαλλική οικονομία έχει αντεπεξέλθει καλύτερα στην κρίση από ό,τι, για παράδειγμα, η Βρετανία.»

Επιπλέον η παραγωγικότητα στη Γαλλία παραμένει πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, η υπερχρέωση των νοικοκυριών δεν είναι μεγαλύτερη από την αντίστοιχη στη Βρετανία ή τις ΗΠΑ- και σίγουρα μικρότερη από την Ιαπωνία- ενώ το υψηλό κρατικό χρέος δεν είναι κάτι ασυνήθιστο σε εποχές κρίσης. Άλλωστε ελάχιστα κράτη-μέλη της ΕΕ τηρούν πλέον το κριτήριο του 60% που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας για το δημόσιο χρέος και ούτως ή άλλως δεν υπάρχει ενιαίο και κοινός παραδεκτό όριο για το πότε το χρέος μίας χώρας θεωρείται «μη βιώσιμο». Όλα αυτά καταγράφονται στα θετικά στοιχεία για τη γαλλική οικονομία.

«Ανεπαρκείς οι περικοπές 21 δις»

Από την άλλη πλευρά οι προβλέψεις για την ανάπτυξη στη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της ευρωζώνης είναι απογοητευτικές: τόσο το ΔΝΤ όσο και η ίδια η γαλλική κυβέρνηση δεν περιμένουν ανάπτυξη πάνω από 0,8% για το 2014, ενώ τα τελευταία δύο τρίμηνα ο δείκτης παρέμεινε μηδενικός και η ανεργία είχε ξεπεράσει το 10%. Σύμφωνα με το σχέδιο προϋπολογισμού που κατέθεσε πρόσφατα στη γαλλική Εθνοσυνέλευση ο νέος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν, το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού δεν μειώνεται αμέσως, αλλά μεσοπρόθεσμα μέχρι το 2016, αν και προβλέπονται περικοπές συνολικού ύψους 50 δις ευρώ για τα επόμενα τρία χρόνια.

Ο Ντιέγκο Ισκάρο επισημαίνει: «Μόνο για το 2015 η Γαλλία είχε εξαγγείλει περικοπές ύψους 21 δις ευρώ. Αν το δούμε ως ποσοστό επί του ΑΕΠ και το συγκρίνουμε με τις αντίστοιχες περικοπές που έκαναν η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα, το ποσό αυτό είναι ασήμαντο». Από την πλευρά του ο γαλλοισπανός οικονομολόγος Γκρέγκορι Κλάες, αναλυτής στο Ινστιτούτο Μπρούγκελ των Βρυξελλών, τονίζει ότι η γαλλική κυβέρνηση ακολουθεί τον σωστό δρόμο, αλλά χωλαίνει στον ανταγωνισμό με τη γειτονική Γερμανία όσον αφορά την εξέλιξη των μισθών. Και αυτό γιατί, όπως υποστηρίζει, η Γαλλία έχει αυξήσει τους μισθούς με ρυθμούς που αντιστοιχούν στην αύξηση της παραγωγικότητας, κάτι που δεν έχει συμβεί μέχρι σήμερα στη Γερμανία.

Η μισθολογική εγκράτεια της Γερμανίας

«Το ότι η Γερμανία δεν έχει αυξήσει τους μισθούς, είναι πρόβλημα για τη Γαλλία» τονίζει ο γαλλοισπανός αναλυτής. «Τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό; Ασφαλώς το πρόβλημα είναι γαλλικό, καθώς τα συμπτώματα εκδηλώνονται στη Γαλλία, αλλά από την άλλη πλευρά όταν είσαι σε μία νομισματική ένωση δεν μπορείς να λες ότι ο καθένας είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τον εαυτό του. Σήμερα η Γαλλία έχει μειώσει το κόστος της εργασίας, κυρίως λόγω μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών για τις επιχειρήσεις, αλλά από την άλλη πλευρά πρέπει και η Γερμανία να αυξήσει τους μισθούς». Πιο κριτική στάση απέναντι στη Γαλλία εκφράζει ο βρετανός οικονομολόγος Άνγκους Κόλινς, στέλεχος του Economist Intelligence Unit. Θεωρεί «υπερβολική» τη διαπίστωση ότι τα προβλήματα της Γαλλίας αντιμετωπίζονται με αυξήσεις στη Γερμανία και υποστηρίζει ότι το «κλειδί» για τη λύση του προβλήματος το έχουν οι ίδιοι οι Γάλλοι: «Η Γαλλία χρειάζεται ουσιώδεις μεταρρυθμίσεις, ιδιαίτερα στο φορολογικό σύστημα και στην αγορά εργασίας» τονίζει ο βρετανός αναλυτής.

Στην ανάγκη μεταρρυθμίσεων συμφωνεί πάντως και ο Γκρέγκορι Κλάες. «Η πραγματική μεταρρύθμιση δεν είναι η μισθολογική αυτοσυγκράτηση στη γαλλική βιομηχανία, αλλά η βελτίωση των συνθηκών ανταγωνισμού στον τριτογενή τομέα. Υπάρχουν πολλά κρούσματα προστατευτισμού σε υπηρεσίες, για παράδειγμα στο καθεστώς λειτουργίας των φαρμακείων και των ταξί ή στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου και όλα αυτά δεν έχουν νόημα» δηλώνει ο γαλλοισπανός αναλυτής.

(Πηγή: Deutsche Welle)